Õunapuid oli tema ka eneſele kaswatanud; need andſiwad temale kaks kord nädalas häädrooga. Ta wõttis õunad ja lõikas neid ristati läbi, kuiwatas ſiis ſoojaks kõõtud ahjus ära ja pani koti ſiſſe talweks ſeisma, kelleſt ta ſiis häädrooga tegi, mis perele wäga ſuu päraſt oli. Oma lastele ei annud ta mitte raswaſt liha, ega pudru, kus jahu tükid weel ſees oliwad; ſeſt ta täädis, et ſee neile mitte hää ei ole. Nendaſamuti ei annud ta neile ka ühekorraga palju ſüüa, misläbi pakſud päädja ſuured kõhud ſaawad. Seda täädis ta wäga häästi. Ta andis neile natuke, aga ſagedaste. — Tema maeas oli kõik korrapäraſt; nenda pidi õigel aeal ſõõdama, magamamindama ja ülestõuustama.

Haput õlut ei annud ta mitte perele juua: ta täädis, et ſeſt kõhuwalu ſünnib. Kui perel palju tööd oli teha, ſiis walas ta mõne luſika täie äädikaſt külma wee ſiſſe ja andis ſeda neile juua. See jahutab werd ja kinnitab ſüdant. Ta keelas ära, et ükski ei pidanud külma wet ehk õlut jooma, kuni tema ihu weel palaw on. „Kõige rumalam ſulane," ütles ta, „ei anna hobuſelgi juua, kui ta märg ehk palaw on; ja inimeſe elu peab ometige palju kallim olema, kui looma elu.

Tema lapſed ja maearahwas ei tohtinud mitte musta nägu ega käſſa näidata, kui tööaeg mööda oli. Ta täädis, et puhtad riided inimeſe terwiſele kaſulikud on. Sellepäraſt andis ta iga nädala puhtad ſärgid ja ſukad oma perele. Laua pääle kattis ta iga nädala ühe puhta lina; nenda ſamuti ka woodilinad ja muud magamiſe tarwituſed. — Kõik maeariiſtad maeas oliwad puhtad. Ta täädis, et ropu riiſtade ſees kõik ärarikub, ja roojus inimeſe terwiſele kahjuks on. Tuad ja kambrid oliwad ikka hoolega haritud ja pühitud. — Sagedaste laskis ta wärsket õhku läbi tua ja kambride käija ja kadakaga ſuitſetada.

Kõik riided ja iſiäranis woodid ja kaſukad laskis ta, kui hää ilm oli, häästi läbi tuulutada.

Nenda oli Tooma naiſe mõte, kõikis asjade järele waadata, mis inimeſe terwiſele kaſuks oli, ja tegi warſi nenda, kui targemad